

17 Dec. d. 27/10 1900

Pekka! Jag är så innerligt, djupt
bedröfvad afver mitte tilltag att upp-
mana dig att resa, att ingenting annat
kan trösta mig^{du} ("Leartens" ord, "That
nothing done from a pure sense of
duty" etc. etc. .... (sit 30. 31)

När min sviger, kemul Carlander,
som kom på besök hit imorse, sade
att han visste, att "hr. Ervold låg
sjuk på Frödhem" - - - då höll jag
nistan på att "give room to despair";
men när jag en stund därefter fick
tala i telefon med mamma, och så
hörde att doktorn trodde att du skulle
kunna hålla ditt föredrag imorgon,
söndag, då kände jag mig lugnare,
ty då är det åtminstone mitte af farlig

beskaffenhet ditt sjukdoms tillstånd —
Du kan möjligen göra dig en före-
ställning om mina känslor, när min
snälla mamma tillade: „att de förun-
drade sig äfven oss som lät dig
fara, då du var så liten!“ —

Det är din „lilla-mor“, ingen annan
än „lilla-mor“, som bär ansvaret
här för, och hon trodde sig göra sin
plikt, därför att det kostade henne
en ganska betydlig själfafuervimmelse,
att göra ett tvärt slut på dessa oför-
gätliga stunder, som skänktes henne
mera, än hon förtjänar att få. —

— Jag vet, i alla fall, att du
är godt tillvårdad du nu är, och
att de inte låta dig fara förrän
du är fullkomligt återsteld —

Du har i mitt rum och mina
goda fruntar skola vaka äfven dig,

troget utfrån de befäringar de småtliga
från mina tankar och tillhöriga "aldste"
hoppets och tröstens milda ord

— Nu, sedan du är borta, och jag kan
mera "klart" skåda i ditt inre, har
det plötsligt gått upp ett ljus för mig,
jag kan nu se hvorfor du frågade
mig så ofta: "om du sedan förra hösten
var så ojämn och underlig? — — —

Mitt kära gosse, att jag inte förrän
nu fått sikte på orsaken till denna
oraliga känsla hos dig, har väl
ackä sin mening, kan jag tro, och
jag vill söka lära mig förstå afvee
den

När du kommer åter skola vi tala
härom; det har blifvit till en full-
komlig visshet hos mig, att mellan
våra andar, kanske rättare,
våra själar, finnes många hemligheter

Du borde vara fri all katarrh,
jag menar ädlit fysiska vehikel,
^{hos många} förstås; ty jag har tillägnat mig
en god del af denna din katarrh.
Sedan ett par dagar har jag "arrest
på mitt rum", d. v. s. är af min doktors
förljuden att gå ut, och imorgon,
då Eugio och Linar gå ut till Västerås
sitter jag ensam hemma; åh nej,
inte ensam, långt därifrån!
Den som har "hertzen" och kärn
minnen, den är aldrig ensam!
Du skall hälsa alla därhemma
från Eugio, Linar och din "lilla mamma",
men icke från "lilla-mor", ty hon hör
endast dig till, hon existerar afser-
hufvudsakligt icke på detta plan, utan
fastmera på-faubeplanet!
Skrif så snart du känner dig kry-
nog, till din "lilla mamma".

Öfverlämnas i väntande till din

äventyrens iakttagande till Linda.